

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Cap. IV. Baptismum aliumve Statum suscepturos, prænoscere oportere onera illis coniuncta, vt maiori firmitate & spiritus feruore illos suscipiant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

CAPVT IV.

BAPTISMVM ALIVMVE STATVM SVSCEPTV
ros. pr. enoscere oportere onera illis coniuncta, vt maiori
firmitate & spiritus seruore illos
suscipiant.

ALIA magni momenti diligentia superest ijs adhibenda, qui Christi milites esse cupiunt: ad illam animi constantiam & firmitatem habendam, de qua in proximo capite est dictum. Cum enim DEVS D. N. sit infinita sapientia, suaque omnia cum summa prudentia gubernet, non vult, homines, oculis clausis & imprudenter sese proijcere ad ipsius diuinam vocationem exequendam, cum agitur de statu aliquo amplectendo, aut graui aliquo ac difficili munere aggrediendo: precipue si sit in eo tota vita permanendum. Nisi enim onus, quod sibi imponunt, viresque & facultates proprias, ad illud portandum, bene perspectas habeant, nec promissiones, nec proposita eorum firmitatem habebunt: ideoque facile fide frangent; praecedentq; se deceptos: eo quod non satis rem perpenderit, antequam aggredierentur. In cuius rei figuram prohibuit DEVS in antiqua lege, offerri sibi a quodcumque animal *cacum*, & a Sacerdotibus acceptari. Ille autem *cacum* animal offerre censetur, qui aliquid promittit: aut aggredi statuit difficile aliquod negotium, priusquam bene perspexerit & perpenderit, quae moriua ad sic promittendum; & quas vires ad exequendum habeat. Illi quoque Sacerdotes caecam oblationem acceptant, qui huiusmodi promissa approbant: non prius bene instructo ipso promittente: vt nouerit, quae onera sibi imponat. Ex quo fiet, *vt cacus si caco ducatum praestet, ambo in foueam cadant*: quia ambo in ijs, quae agunt, contra prudentiam errant, nec voti fient compotes.

Quapropter iuxta ea quae proximo Capite sunt dicta, statuit CHRISTVS Dominus Noster, vt homines in aetate discretionis constituti, priusquam Baptismum suscipiant, & ad legis Evangelicae onus ferendum se obligent, bene intelligant, quid suscipiant, & quam subeant obligatione: iubetque ministros suos prius tales catechizare, & omnia docere tam *credenda*, quam *seruanda*, & *praestanda*. Et, vt, quanti res esset momenti, intelligeremus: ipsemet voluit eius rei, rationem reddere ijs, qui eius doctrinam audiebant, & in eius scholam ingredi desiderabant: vt intelligerent cum quanta prudentia & attentione id esset faciendum. *d Quis (ait) ex vobis volens turrim adificare, non prius sedens computat sumptus, qui necessari*

Cc 2

sunt,

Cocca hostia
reijcitur.

a *Leuit. 22.*
22.

Considera-
tio adhi-
benda.

b *Matt. 15.*
14.
Luc. 6. 36.

c *Matt. 28.*
19.
S. Thom. 3
p. 9. 71. a. 1.
1 Luc. 14. 28

sunt: si habeat ad perficiendum: ne posteaquam posuerit fundamentum, & non potuerit perficere, omnes, qui vident, incipiant illudere ei, dicentes: quia hic homo cepit ædificare; & non potuit consummare? aut quis Rex iturus committere bellum aduersus alium regem, non sedens prius cogitat, si possit cum decem millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad se: alioquin adhuc illo longe agente, legationem mittens, rogat ea quæ pacis sunt. sic ergo omnis ex vobis, qui non renunciat omnibus, quæ possidet, non potest esse meus discipulus. His duabus parabolis explicuit cœlestis Magister monita & regulas ab ijs seruandas, qui statuunt vocationem Christianismi sequi; ad quem vocantur, ad ædificandam Christianæ perfectionis turrin, & tanquam strenuos duces pugnandum contra vitiorum exercitum.

1.
Virtutes ad
cælum eue-
hant.

ε Ephes. 4.1

A D id autem præstandum, respicere necesse est huius fabricæ fines, & illa materialia siue opera, ex quibus illa conficitur, quæ non terrena & fragilia esse debent, sed cœlestia ac diuturna; & quæ hominem à terra eleuent in cælum: quales sunt solidæ Christianæ vitæ virtutes. Fides videlicet rerum à Deo reuelatarum; Spes diuinarum promissionum; Charitas in Deum & in omnes proximos; Obedientia diuinorum præceptorum; peccatorum detestatio; in despectibus humilitas; in periculis fortitudo; & patientia in aduersis. His enim alijsq; similibus exercitationibus *digne* (vt ait Apostolus) *ambulamus vocatione qua vocati sumus: donec assequamur finem nostrum, vnionem scilicet animæ cum Deo suo* & postea æternam vitam.

2.
Renunciatio
omnium.

C V M longa deindè mora, attenteque computandæ tibi sunt facultates ad eius turrin fabricam necessariæ; viresque tuæ, ad subeundos in ea labores, explorandæ. Nam hæc turrin non aliena manu, sed propria tua est erigenda; nec alterius hominis viribus & facultatibus, sed proprijs tuis, licet à diuina misericordiâ tibi donatis. Sunt autem hæc facultates, *renunciatio rerum omnium*, quas possides: tali firmo animi decreto, vt omnes re ipsa relinquant, quando cunque ad præstanda Christianæ vitæ opera, in quibus consistit animæ tuæ salus, id esset necessarium. Sine huiusmodi autem proposito, & animi decreto nullæ facultates sufficient ad suscipiendum dignè Baptismi aut Pœnitentiæ Sacramentum; neque vt has viuam ac perfectam Ecclesiæ membrum; nec vt in æternam gloriam ingrediaris. Quando autem hanc turrin ædificandi voluntas à Deo est inspirata, ipsemet simul gratiæ facultatem & auxilium sufficiens tribuit, ad firmum illud decretum concipiendum, cuius virtute & progredi & perficere possis totum ædificium.

3.

S E D quoniam plurimi hostes oppugnant eum, qui de ea fabrica cogitat, & statuit: necesse est, iuxta alteram parabolam, diligenter

per-

pericipere, quantum habeas militem ad hanc pugnam, quantumque tibi sit animus & fortitudo ad eam ineundam, & inuenies quidem, hostem duplicem habere exercitum; viginti scilicet millium; cum tu tantum habeas decem millia; non quod Dæmones, qui nos oppugnant, plures sint Angelis, qui nos custodiunt; sed quod (vt ait Cassianus) amplior sit vitiorum nos impugnantium numerus, quam virtutum pro nobis dimicantium: cum vnaquaqueque virtus duo habeat vitia extrema, in quorum medio constituta, ab utroque oppugnetur: ab altero ob excessum, ab altero ob defectum mediocritatis. Nam liberalitatem oppugnat auaritia, & prodigalitas; Spem præsumptio, & desperatio: & sic cetera virtutes. Quæ tamē, licet vitij numero sint pauciores, sunt tamen natura sua vitij ipsis potentiores. ideoque fallit hic prouerbium illud: Nec hercules contra duos. Quia vna virtus duobus præualet vitij; ideoque decem millibus huiusmodi militibus viginti millia tui aduersarij poteris superare, adiuuante diuina gratia, quæ semper stat à parte virtutis. Hæc omnia vult Christus D. N. attentè cōsiderari ab eo, qui incipere velit ipse esse discipulus: antequam disciplina ipsi se subiciat. Si enim cæcè & impræmeditatè rem aggrediarur: breui ipsum facti pœnitebit, & à progressu in turris ædificio desistenti incipient Angeli illudere, imò & ipsi Dæmones, tanquam insipienti: qui, non factò facultatum suarum computo, ædificium cœpit, quod consummare non potuit. Et quamuis non careant culpa, qui non statuerint Christi esse discipuli; maioris tamen culpæ erunt rei, si clausis, vt dicitur oculis eius disciplina se addicant, & mox pœniteat facti. Et minus fuisset illis noxium, pacem cum hoste fecisse, quam ipsam pugnam aded timidè & inconsideratè aggredi vt in ipsa ex defectu firmitatis propositi; quo accesserunt, succumbant quæ admodum S. Petrus dixit: *qui refugientes conuinationes mundi in cognitione D. N. & Saluatoris Iesu Christi; his rursus implicati superantur: facta sunt eis posteriora deteriora prioribus; meliusque illis erat non cognoscere viam iustitiae: quam post agnitionem reuertens reuerti ab eo, quod illis traditum est, sancto mandato reuertentes quemadmodum canis ad suum vomitum, in quo magis hauriunt venenum.* Cum tamen & ædificare & pugnare sit necesse, sub æterna vitæ amissione, etiam necesse erit, ipsas facultates, quas habes; quidque tibi deest benè perpendere; & sollicitè ac diligenter operam dare, vt orationibus illud impetres, tuamque vitam feliciter auspiceris. siquidem auxilium Dei in promptu semper est, tibi que ad manum.

§. 1. *Modus prædicta in praxin deducendi.*

AD exequendum & re ipsa præstandum quicquid, Christus D. N. nobis inuincit. plurimū referet mancipatē se de nouo eius obsequio,

*Lib. 7 de
inst. renunt.
c. 15.*

*Virtutes
pauciores
sed potenti-
ores.*

2. Pet. 2. 20

*Omnino a-
st. andum
pugnand-
um, & fa-
ul. acies
quærenda.*

diligenter inquirere, quæ onera, obligationesque habeat lex illa, status, & officium, ad quod vocatur. Vt enim diximus, vt plurimum non erit firmum propositum illud, cum quo accedit; si confusè & generatim fiat, & non sciens distinctè præcipua saltem, ac difficilia, ad quæ subeunda se offert. Neque enim cogitare debes, te esse directorem turris huius & spiritualis ædificij, sed executorem tantum: vt facias omnia iuxta exemplar, quod tibi à DEO est monstratum. Nisi autem consilium Dei, eiusque directionem benè perspectam habeas: facile in ædificando errabis, & laborem impendes sine fructu. Nec cogites, te in hac expeditione esse qualemcunque militem: siquidè Christus D. N. Regi te confert, cui huius expeditionis incumbit cura: tuum enim erit potentias, sensusque tuos regere; virtutes ac Sacramenta, ad congressum cum vitijs ac Dæmonibus adhibere. Nisi ergò leges noueris, quibus te dirigas; & hostium astutias, quibus te impugnant: facile decipieris; & cõsilia tua euanescent, ac peribis. Necesse itaque est, benè de omnibus informari, interrogando ipsos Prælatos, & Spiritus Magistros, in Ecclesia, & Religionibus ad id constitutos, quibus hoc onus, & obligatio incumbit: vt hæc omnia distinctè eos doceant, quos vocat DEVS: vt nouerint, quid sit, quod sibi proponunt, & aggredi cogitant.

Omnia ante exploranda.

Ex eccl. 2. 9

*b Cap. 3. 1.
c Apoc. 10. 9*

Dulce initium, amara executio.

Quemadmodum vnus Angelus dedit Ezechieli Prophetæ a librum quendam in quo scriptæ erant lamentationes, & carmen; & væ: quæ tamen non clausum & inuolutum dedit, sed expandit illum coram eo, iubens, b quodcumque inueniret comedere. Et idem fecit alter Angelus S. Ioanni, dicens: c accipe librum, & deuora illum: & faciet amaricari ventrem tuum: sed in ore tuo erit dulce tanquam mel. Quo significatur Prælatorum & Magistrorum spiritus munus esse, explicare & manifestare subditis, & ad obsequium Dei, accedentibus, librum legis Dei, & regulas status; & officij, quod aggrediuntur: vt totum comedant, hoc est distinctè intelligant, & præmonere, dulce quidem esse, dum proponitur; sed valde amarum, dum executioni mandatur. Expedi itaque eos benè scire amaritudines ac difficultates, præceptis ipsis ac legibus annexas: vt clarè percipiant, quanto oneri humeros supponant; & cogitent an tantum animi habeant, vt digerere possint quod comederint; hoc est præstare, quod promiserint præstabit enim librum non comedere, quam sumptum mox reijcere, eò quod non sciuerint quid comederent.

Oportet itaque eis declarare carmina huius libri, actus scilicet studiosos, sed iucundos, quos ille continet, præcipit, & cõsultat; & simul promissa præmia ijs, qui exequetur. Neque hoc sufficit, sed multò magis oportet, lamentationes & væ illis proponere: opera scilicet pœnalia, pœnitentiam, & mortificationem, suppliciaque horrenda, quæ peccatoribus minatur. Et vniuersim omnia status, & officij onera, pœnasque, ea non seruantibus constitu-

tas, distinctè explicare oportet: ne postea deceptos se esse cauentur: dicentes, se ea non sciuisse: ideoq; retrocedere ab incepto velint.

Ita fecit Moyses proponens populo Hebræo in Deuteronomio omnia legis antiquæ onera: & Esdras iussit d *legi libros legis DEI distinctè, & apertè ad intelligendum.* Et Propheta Samuel cùm ab eo populus regem petijt, statim, iubente DEO, *eprædixit ei ius Regis, qui regnaturus esset supra eos;* & onera, quæ essent subituri in eo, quod petebat. Et CHRISTVS Dominus noster, cùm legem suam Evangelicam promulgauit, distinctè declarauit præcepta & consilia, quæ illa continebat: frequentius ea repetens, quæ grauiora essent & asperiora; Et in ipsa uocatione inuitans non solum ad *stollendum iugum suauæ,* sed etiam *g ipsam crucem duram, & ad h intrandum per angustam portam.*

Ex quo natum est vt Ecclesia sancta ab ipso sui initio (quemadmodum Sanctus Dionysius ait) petentibus Baptismum, Magistrum constitueret, qui distinctè illis declararet tam credenda, quàm seruanda: sufficienti ad hoc tempore constituto. Et idem fuit in more apud Prælatos Religionum: qui consueuerunt, admitti cupientibus librum legum suæ religionis, & quæcunque grauia, & pænalia illa continet, valdè clarè ac distinctè proponere: quasi illis diceretur: *ecce lex, sub qua militare vis: si potes eam seruare, ingredi: si non potes, discede.* accipe librum hunc apertum & explicatum, nec fidas dulcedini, qua nunc ex sensibili diuinæ uocationis feruore afficeris: affectus enim hic tener citò euaneschet, & executionis tempore perferentis amaritudinem: quare attentius nunc cogita, an habeas animum comedendi, ac retinendi, etiam si sit amarissimus.

QVÆ nolumus esse dicta ad exterrendos eos, quos vocat DVVS: sed, vt idem prudenter agant, & animi eorum decretum firmiter sit & constantius. Nam supposito, quodd à DEO uocentur, debent magno spiritus feruore, quemadmodum Sanctus Ioannes, librum accipere de manu Angeli, Prælati uidelicet, aut spiritualis Patris: totumque comedere apertum & explicatum, sicut eum acceperunt, scientes quid in eo contineatur. Nec timeant amaritudines & difficultates, quas in eo retinendo sentient. Nam qui eos uocauit, iuuabit ad uictoriam. Et quemadmodum ait Apostolus: *qui cepit in uobis opus bonum,* etiam illud *perficiet.* Ad hoc enim alia etiam Sacramenta constituit

DEVS, per quæ, sicut postea dicemus, bona proposita confirmat, & corroborat, magnumque animum addit ad perseuerandum.

dz. Esd. 8. 8.

ei. Reg. 8. 9

Matth 5. 27
6. 7.

f. Mat. 7. 13.

g. Mat. 11. 29

h. Luc. 14. 27

C. 2. de Eccl.

Hierarchia

S. Thom. 3.

p. q. 71. a. 1.

q. 76. a. 7.

c. 8.

Ex S. Bened.

dict. Reg. 8.

Magno animo mala
supcranda.

1 Philip. 1. 6.

§. 2. *Confirmantur predicta feruenti RVTH exemplo.*

OMNIVM, quæ hæcenus dicta sunt, in signe & heroicum habemus exemplum in quatuor feruentibus propositis, quæ insignis illa RVTH generoso animo expressit, quando NOEMI (vt habet paraphrasis Chaldaica) aperuit ei quatuor præcipua capita eorum, quæ agenda ipsi essent, si serid & ex corde vellet conuerti ad DEVM Israel. PRIMVM erat, quod si semel ex terra Moab, & materna domo egrederetur, nunquam esset illi ad eam redeundum: nam Israelitas non posse cohabitare gentilibus, ob periculum prauos eorum mores imitandi. Ad quod animo generoso illa respondit: *a quocunque perrexeris pergam. & ubi morata fueris, & ego pariter morabor: nec vnquam a tuo contubernio recedam, vt in patriam, aut materiam domum reuertar. Deinde adiecit NOEMI, quod populus Israel haberet legem aded grauem, ac difficilem, vt sexcenta & tria præcepta contineret: quam totã ita seruare oporteret, quemadmodum illa obligabat. Ad quod RVTH, non minori animi fortitudine: populus, inquit, tuus, populus meus. quare sponte me offero: ad legem custodiendam eiusque onus portandum, sicut tu feceris: confidens in DEO, me tantum virum habituram, quantum habes tu, ad legem custodiendam. Adiunxit NOEMI tertium, quod non amplius oporteret Deos illos adorare, sicut antea: ed quod essent falsi: nam vnicum esse tantum, & solum verum Deum, quem omnes teneretur adorare, ei que amore summo ac reuerentia seruire. ad quod illa promptissimam se esse ostendit: *Deus tuus, dicens, erit Deus meus: & quem tu adoraueris, ego pariter adorabo; contemnens Idola falsosque Deos, quos hæcenus colui. Quartum denique proposuit, quod in lege sua grauissima essent constituta supplicia etiam mortis in eius transgressores; & oportere, si eam amplecti vellet, offerre se ad eius obseruantiam vsque ad finem vitæ, & si opus esset etiam ad vitam pro eius custodia exponendam. Ad quod virili prorsus pectore respondit: que te terra morientem susceperit, in ea moriar; & quod genus mortis subieris, ego quoque subibo. Et omnibus aduersis ac laboribus, quibus te exposueris, & ego me exponam: etiam si vita sit amittenda, ne meæ desim promissioni. Vt autem intelligas, me hæc omnia ex intimo corde offerre: *hæc mihi faciat Dominus, & hæc addat, si non sola mors me & te separauerit. & oro Deum, vt iram suam in me statim vibret; & horrendis pœnis me puniat, si omnium, quæ dixi, executioni me subtraxero. O virilem animum, ac diuinum potius quam humanum! apparet facile, Deum hæc vota aded generosa promouisse: siquidem vel in ipsis conuersionis eius inijs imperterritè aded, ac viriliter offert se, ad æquè currendum atque ipsa senior, & aded in legis custodia exercitata. Cuius exemplum propterea***

(vt ait

*Vide glossã
& Lyrã.*1.
*Constantia.**a Ruth. 1. 16.*2.
*Animi fortitudo.*3.
*Abnegatio.*4.
Patientia.

Lib. 3. in ca.
3. Luc.

(vt ait S. Ambrosi⁹) ob oculos nobis proponitur: vt feruore discamus, quo decet nos diuinā vocationē sequi; & prælatis ac spirit⁹ Magistris respondere, cum nobis grauitatē & oneris difficultatē, quod subire volum⁹, proponūt.

QVAM OBREM si nouam vitam, tanquam strenuus miles, cogitas inchoare, *b. inira*, quemadmodum Dauid, *domum Dei, in holocaustis, reddens ei* quatuor prædicta proposita, magni amoris igne inflammata: constitue te in conspectu IESV capitanei tui, te ad se sequendum inuitantis: & spiritu illo RVTH dic ei: quocumque tu Saluator mi, perrexeris, pergam, tua vestigia sequens, & tua imitans exempla: & vbi moratus fueris, & ego pariter morabor, te semper comitando. Populus tuus Christianus, erit populus meus; & legibus illis gubernari cupio, quibus ille gubernatur. Iugu, quod ille tollit, tollam & ego iubens; magnam mihi existimans esse felicitatem, quod eius populi pars efficiar, quem in tuum elegisti. Et quamuis Tyro adhuc in domo tua, cupio tamen pariter currere cum antiquioribus eius: siquidem iubes, me facere voluntatem tuam in terra, sicut Angeli, qui tui sunt antiquissimi domestici, eam faciunt in cælo. Et cum tu Domine, dixeris tuis discipulis. *c. patrem tuum esse patrem nostrum, & Deum tuum Deum nostrum*: is erit Deus meus in æternum: idque tanta animi firmitate, vt nunquam Deum alium accipiam; nec idola diuitiarum, voluptatum, aut honorum, sicut solebam, adorem. ad quod meum propositum confirmandum, etiam statuo firmiter, quamcunque aduersitatem mihi euenientem acceptare, etiam si crucis mortē subire sit opus, quemadmodum tu subiisti: & sepeliri quemadmodum tu fuisti sepultus: quoniā hæc mors erit mea vita; & sepulchrum, requies mea. His quatuor propositis licebit nonnunquam feruentem addere confirmationem, qua RVTH sua confirmauit, edito scilicet graui iuramento, nunquam ab ijs, quæ proponis, deficiendi vsque ad mortem. Consequitur enim Spiritus S. dum efficaciter aliquem vocat, ad arduum quid pro diuino obsequio aggrediendū, inspirare nonnunquam seruis suis, vt proposita bona & animi decreta, quæ concipiunt, iuramento aut voto confirment quo se, ad ea exequenda, Deo obstringant: idque nonnunquam in re, quæ non præcepta, sed consilij erat: & interdum, etiam si præcepta esset, nouam tamen obligationem ad obediendum, iuramento aut voto sibi imponāt: quemadmodū Dauid dixit: *d. iurati & statui custodire iudicia iustitia: tue in æternum*: & S. Iob. *e. vniit Deus, quia donec superest halitus in me, non loquentur labia mea iniquitatem, ne lingua mea medietur mendacium: donec deficiam non recedam ab innocentia mea. In iustificationem meam, quam cepti tenere, non deseram.*

IN huiusmodi autem promissis conditiones illæ seruandæ sunt, quas RVTH in suis adhibuit. Fuit enim in primis promissio illa *de re sacra*, eiusque anima vtilissima: exire sc. ex patria sua, & occasionibus Idololatria; cō-

b Psa. 65. 13.

c Io. 20. 17.

d Psa. 118. 106.
e Iob. 27. 2.Quatuor
conditiones
voti & iuramenti.

1.

Res bona.

iungere se verò NoEMI, quæ poterat illà in DEI obsequio dirigere: & quæ
 admodù ipsa optabat, adiuuare. Deinde nõ passionis aliquo impetu abrepta
 sed cù magna *prudèntia* & quiete eã fecit; cù pri^o ea bene intellexisset, ad quæ
 præstanda se offerebat, ac iudicasset, valdè sibi expedire, si se ad ea præstanda
 iuramento obstringeret. Adfuit quoq; *necessitas*, promissionē iuramento cõ-
 firmandi, quò se certã & securã redderet ipsam NoEMI, quod ex toto suo
 corde sese ad DEVM conuerteret, & lubens patriam suam desereret, tantam-
 quæ vim iuramentum illud prioribus promissis addidit, vt dicat sacer textus:
*videns ergo Noemi, quod obstinato animo RUTH decreuisset secum pergere, aduer-
 sari noluit, nec ad suos ultra reditum persuadere.* quando enim constat de tanta
 vocationis firmitate, cessandum est à probationibus: ne Spiritui S. eã inspi-
 ranti resistatur. Ac denique suam illam promissionē fecit RUTH, vt se ipsam
 in *arrepto proposito confirmaret*, qui (teste S. Thoma) finis est votorum: confir-
 mare nos scilicet in bono, maxima, quæ in hac vita haberi potest, firmitate:
 ad similitudinē eius, quam habent in cælo beati. quod maximè propriū est
 nouæ legis: vt cùm de votis agemus, apparebit. Et proptereã fortè S. Am-
 brosius, & S. Isidorus, alijque S. Patres dicunt, fieri in Baptismo DEO D. N.
 promissionem, aut ipsum esse in modū promissionis cum duplici obligatio-
 ne perpetua: altera de fide, altera de lege cum summa firmitate seruandis. Ac
 proptereã diuina vocatio, sicut dictū est, à nobis exigit, vt cum Christo cru-
 cifigamur: ad significandū, quòd quemadmodū is, qui cruci est affixus, nõ se
 potest refrigere: Ita Christiano nõ licet recedere; aut se subtrahere ijs rebus,
 ad quas hic status illū obligat; nec Religiosus suas potest deserere. Sed *felix*
 (inquit S. Augustinus) *necessitas*, quæ impellit ad meliora. nihil siquidem est
 melius, quàm quòd obliget se quis, vt sit bonus cum maxima, quæ adhiberi
 potest, firmitate, vt talis perseveret: imitando ducē nostrum Iesum, qui cùm
 esset cruci affixus, possetq; se refrigere, ac descendere: id facere noluit, vt ex-
 emplum nobis esse firmitatis in bono, quod cum eius gratia incepimus.

CAPVT V.

QVOD SACRAMENTVM CONFIRMATIONIS CO-
 piosam conferat gratiam, ad crescendo, & firmiter standum in confessione
 fidei, ac perfectione, quam in Baptismo professi sumus.

QVONIAM Vocatio Christiani hominis ad prædictum duplex egre-
 gium facinus cæptumq; tendit, ad *turrum* sc. Euâgelicæ perfectionis
 extruendam; & cõtra hostes *pugnandum*, qui eam perfectionem impedire
 moliantur: voluit Christus D. N. Confirmationis Sacramentum instituire,
 ad Baptizatos cõfirmandos, nouis que gratiæ suæ subsidijs corroborandos:
 vt vtrūq; cù maiori perfectione præstarent, quæ admodum & materia & for-

ma hu-

2.
*Prudèntia*3.
*Necessitas*4.
*Confirma-
tio.*2. 2. q. 88. a.
4. ad 1.Li. 1. de Sa-
cramen. c. 2.
lib. 2. de of-
ficijs Eccl.
c. 14.
Urbanus 1.
Epist. decre.
c. 6.Epist. 45. ad
Armenios.